

ጠፋይ-ጠፋይ

**”ጠፋይ የሆነ ፍርሃት”
የሰውን የሕይወት አቅጣጫ ይለውጣሉ**

(ካለፈው የቀጠለ)

3. ሰው “አሁን እንዳለሁት ሆኜ እቀር ይሆን?” የሚል ፍርሃት አለው

ሁላችንም በሕይወታችን የምንመኘውና የምንናፍቀው ነገር አለ። በተለይ ሁሉም ነገር መልካም ሆኖ ሲሄድልን ስናይ፣ ምንም ዓይነት ጎይል ተገልጦ ያቀድነውን ዕቅዳችንን እንዲያቃውስብን አንፈልግም። በሌላ ጊዜ ደግሞ ሁኔታዎችን ልውጥውጥ (እርብሽብሽ) የሚያደርግ ጎይል በሕይወታችን እንዲፈጠር የምንመኝበት ጊዜ አለ። ምክንያቱም ሕይወታችን አሁን ባለበት ሁኔታ ከቀጠለ፣ በዕንቅልፍ ሰመመን ውስጥ እንደምንገባ ስለምናውቀው ነው። “አሁን ባለሁበት ሁኔታ እቀር ይሆን?” ብሎ መፍራትና ማሰብ መጥፎ አይደለም። ምክንያቱም አሁን ያለንበት ሁኔታ ካላስደሰተን፣ የሕይወታችን አቅጣጫ የሚለወጥበትን ሁኔታ እንድንፈልግ ስለሚያደርገን ነው። አሁን ያለንበት ሕይወት ካላረካን “በኑሮዬ አዲስ የሆነ ለውጥ ባደርግ፣ የሕይወቴ መጨረሻ ምን እንደሚሆን አላውቅም፤ ቢሆንም አሁን ካለሁበት የከፋ መሆን አይችልም” በማለት ቆራጥ የሆነ እርምጃ እንወስዳለን።

ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን ትቶአቸው ወደ አባቱ ሲሄድ፣ እርሱን እንዲከተሉት መጀመሪያ ሲጠራቸው የነበራቸውን ዓይነት አቋምና መልክ እንደያዙ አልነበረም። ብዙ ለውጥ ነበራቸው። መጀመሪያ ሲያገኛቸው፣ የነበሩበት ሁኔታ በጣም ተስማምቷቸው ነበር። የዕለት ምግባቸውን የሚያገኙበት ጥሩ ሥራ ነበራቸው (የማር 1፥16-28)። ቢሆንም ወደ ግል ሕይወታቸው በመግባት፣ ዕቅዳቸውን በቁጥጥሩ ሥር በማዋል ፍጹም የተለወጡ ሰዎች እንዲሆኑ አደረጋቸው። “ከዓሣ እጥማጅነት ሥራቸው አውጥቶ ሰዎችን እንዲያጠምዱ አደረጋቸው”። በዚህ ዓይነት ኢየሱስ ሰዎችን ካሉበት ሁኔታ አውጥቶ በአዲስ ዓይነት ሕይወትና መንገድ ውስጥ እንዲገቡ ማደርግ ዓይነተኛ ሥራው እንደሆነ እናያለን።

እኔና እናንተም “የሕይወታችን አቅጣጫ ልክ አሁን ባለበት ሁኔታ ከቀጠለ፣ ከአሥርና ሃያ ዓመት በኋላ ለመሆኑ የት ይደርሳል? ምን እንሆናለን? ምን እናደርጋለን?” ብለን ራሳችንን መጠየቃችን አይቀርም። ምንም ዕድገት ሳናሳይ ልክ አሁን እንዳለን ሆነን ለመቅረት ካልመረጥን፣ በሕይወታችን ብዙ የአቅጣጫ ለውጦች ማድረጋችን የማይቀር ነው። ይሁን እንጂ አንዳንድ ሰዎችን ወደ ጥሩ የሕይወት ለውጥ ለማምጣት፣ በጎ ያልሆነ ነገር በሕይወታቸው እንዲደርሳቸው እግዚአብሔር የሚፈቅድበት ጊዜ አለ። ስለዚህ ብዙ ጊዜ ሰዎች “አሁን ባለሁበት ሁኔታ ወይንም እንዳለሁት ሆኜ እቀር ይሆን?” የሚል ፍርሃት በውስጣቸው ሲሰማቸው፣ ያኔ በሕይወታቸው አንዳንድ ለውጦችን ለማድረግ፣ እንዲሁም

አቅጣጫ ለመለወጥ አስፈላጊውን እንቅስቃሴ ያደርጋሉ። ዮናስ ከእግዚአብሔር ሸሽቶ መሄድ የማያዋጣውና ጥሩ አለመሆኑን የተረዳው መርከብ ውስጥ ትመችቶት በተኛበት ጊዜ ሳይሆን፤ ምችት በሌለበት በአሳ ነባሪው ሆድ ውስጥ በቆየበት ጊዜ ነበር። ዮናስን ወደ ትክክለኛ አስተሳሰብ ለመመለስ፤ እግዚአብሔር የግድ ባህሩን ማናወጥ ነበረበት። “እግዚአብሔር ግን በባሕሩ ላይ ከባድ ነፋስ አስነሳ...” (ዮናስ 1፥4)። የተነሳው ከባድ ነፋስ ዮናስን ከተኛበት መንፈሳዊ እንቅልፍ ቀስቅሶ አቅጣጫውን እንዲለውጥ አደረገው። ዮናስም ከነበረበት ሁኔታ ለመውጣት የመጀመሪያውን እርምጃ ወሰደ፤ ያም እርዳታን ለመፈለግ ወደ እግዚአብሔር መጮህ ነበር። “...ለመሞት በተቃረብሁ ጊዜ ወደ አንተ ወደ አምላኬ ጸለይሁ፤ አንተም በተቀደሰው መቅደስህ ሆነህ ሰማኸኝ” አለ (ዮናስ 2፥7)። የእኛም ሕይወት ከዚህ የተለየ አይደለም። “እግዚአብሔር ሆይ! እርዳኝ!” ብለን መጮህ ስንጀምር፤ አቅጣጫችንን ለመለወጥ ፈቃደኞች መሆናችንን የሚያየው ጌታ በሕይወታችን የተነሳውን ማዕበል ፍጹም ጸጥ ያደርገዋል።

4. ሰው “የተሳሳተ ውሳኔ አደርግ ይሆን?” የሚል ፍርሃት አለው

የሰው ሕይወት በውሳኔ የተሞላ ነው። ያ ብቻ ሳይሆን፤ አሁን የሚኖረው ኑሮ፤ ጥሩም ሆነ መጥፎ፤ የውሳኔው ውጤት ነው። ለምሳሌ ጊዜ ወስዶ ትምህርቱን በመማርና በትጋት በማጥናት ፈንታ በጊዜያዊ ደስታ ተማርኮ ጊዜውን በጨዋታ ለማሳለፍ የመረጠ ወጣት ወደ ፊት የተመቻቸ ኑሮ መኖር እንደማይችል ግልጽ ነው። በአጠቃላይ “ውሳኔን” በሚመለከት ሀሳብ ላይ ማንኛውም ሰው ሦስት ዓይነት ምርጫ አለው። ይኸውም፤

- ሀ. ውሳኔ መወሰን በሚያስፈልገው ጉዳይ ላይ ምንም ዓይነት ውሳኔ አለማደርግ ነው። እጃችንን አጣምረን በመቀመጥ ተፈጥሮ የራሱን እርምጃ እንዲወስድ መጠበቅ ማለት ነው። የሚያሳዝኘው፤ ራሳችን በጥርጣሬና በጥያቄ ተሞልተን፤ ሌሎች ምን ማድረግ እንዳለባቸው ከዳር ቆመን አስተያየት ለመስጠት መሞከራችንና እንዲሁም መተቸታችን ነው።
- ለ. ልክ ይሁንም አይሁንም፤ የራሳችንን ውሳኔ ማደርግ ነው። ውሳኔያችን ልክ ከሆነ፤ ውሳኔያችንን ያስገኛልንን ጥሩ ፍሬ እንበላለን፤ ካልሆነ ደግሞ ትክክል ያልሆነው ውሳኔያችን ያስከተለውን መጥፎ ውጤት እንቀበላለን።
- ሐ. ሌላው፤ ሰው ኅላፊነቱን ከእኛ ተቀብሎ ውሳኔ እንዲያደርግ መተው ነው። ለምሳሌ በገንዘባችን የበለጠ ወለድ (ትርፍ) የምናገኝበትን መንገድና ዘዴ እኛው ራሳችን ከመፈለግ ይልቅ፤ ለሌሎች ገንዘብ ከፍለን የተሻለ ነው የሚሉትን ውሳኔ እንዲያደርጉልን ኃላፊነት እንሰጣቸዋለን።

ያም ሆነ ይህ “ውሳኔ” ብዙ ጊዜ “የሕይወት አቅጣጫችንን” ያስለውጣል። አንዳንዶቻችን አቅጣጫችንን የሚያስለውጠን ውሳኔ የምናደርገው ያልጠበቅነው ነገር ሲደርስብን ብቻ ነው። ውሳኔ ለማደርግ ስንዘጋጅ፤ “ትክክል ያልሆነ ውጤት መጨርሻ ላይ ያመጣብኝ ወይንም ያስከትልብኝ ይሆን?” የሚል ፍርሃት እንደሚሰማን ግልጽ ነው። ትክክለኛ ውሳኔ ወስነን በውሳኔ ያችን መሠረት ጥሩ ፍሬ ስናፈራ፤ ሰዎች አዋቂነታችንን አይተው በማድነቅ እንዲያጨበጭቡልንና “እኛም እንደዚሁ ባደርግን” ብለው እንዲሉ የምንፈልግ ከሆንን፤ ልባችን በትዕቢት ይሞላና “ሰው ሁሉ ለምን እንደ እኔ ብልህና አዋቂ አልሆነም?” በማለት ሌሎችን ዝቅ አድርገን ማየት እንጀምራለን። የተሳሳተ ውሳኔ ስናደርግ፤ ስህተታችንን ማንም ሰው እንዲያውቅብን ራሳችንን ለመደበቅ በመሞከር ፈንታ ስህተታችንን ለዕድገታችን የምንጠቀምበት ስንቶቻችን እንሆን?

እግዚአብሔር ሰዎች ከመጥፎ ውሳኔያቸው ተመልሰው ትክክለኛውን አቅጣጫ እንዲይዙ የሚያደርግበት አስደናቂ መንገድ እንዳለው መጽሀፍ ቅዱስ ይናገራል። በመጽሐፍ ቅዱስ ታሪካቸው የተጠቀሰው ታላላቅ መንፈሳዊ አባቶች በሕይወታቸው አንዴም ሳይሰቱ ያለፉ እንዳልሆኑ እናውቃለን። እግዚአብሔር በእነርሱ ላይ በመፍረድና እንዲሁም በመኮነን ፈንታ፣ ከስህተታቸው እንዲማሩ ተደጋጋሚ ዕድልና እንዲሁም ይቅርታን ይሰጣቸው ነበር። ያለፈውን ኅጢአታቸውን እያወጣ በየጊዜው በመደጋገም አልወቀሳቸውም። የሚያስደንቀው፣ እኛ ሰዎች ከምንችለው የበለጠ እግዚአብሔር የሰዎችን ኅጢአት መርሳት ይችላል። ብዙዎቻችን አልፎ አልፎ “የትናንትናውን” ያለፈውን መልሰን ማምጣት እናውቅበታለን። ሌላው ቀርቶ ትናንትና የወሰነው ውሳኔ ትዝ እያለን “ዛሬም ተመሳሳይ ስህተት አሠራ ይሆን?” በማለት በፍርሃት እንሞላለን። ያም ሆነ ይህ ብንስት እንኳን እንደገና የመጀመር ሰፊ ዕድል የተዘርጋልን መሆኑን መዘንጋት የለብንም። ውሳኔ ለመውሰድና አቅጣጫችንን ለመለወጥ አንዳንድ ነገሮችን ማድረግ እንዳለብን እንወቅ። ይኸውም፦

ሀ. ውሳኔ አሰጣጣችን ትክክል እንዲሆን እግዚአብሔር የራሱን ጥበብ እንዲሰጠን መጸለይ ይገባናል። “ከእናንተ መካከል ጥበብ የጎደለው ሰው ቢኖር፣ እግዚአብሔርን ይለምን፤ እግዚአብሔርም ይሰጠዋል፤ ምክንያቱም እርሱ ምንም ሳይከለክል ለሁሉም በልግሥና የሚሰጥ ቸር አምላክ ነው” (ያዕ. 1፥5) በማለት ተስፋ ገብቶልናል።

ለ. ውሳኔ ከመስጠታችን በፊት በቅድሚያ ማወቅ የሚገቡንን እውነቶች እንወቅ። እግዚአብሔር እንድንጠቀምበት አንጎል ሰጥቶናልና እንደሚገባው እንጠቀምበት። አዕምሮአችንን መጠቀም ኃጢአት አይደለም።

ሐ. ከኔታ ጋር በቅርብ የሚራመዱትን፣ በጥበባቸውና በዕውቀታቸው የምናምንባቸውን አንዳንድ ሰዎች እናማከር። “አማካሪ የሌለው መንግሥት ይወድቃል፤ ብዙ አማካሪዎች ሲኖሩ ግን ዋስትና ይገኛል” ይላል (ምሳሌ 11፥14)። የምናማከራቸው ውሳኔያችንን እንዲያጸድቁልን ሳይሆን፣ ከሁኔታው ጋር በጣም ቅርብ በመሆናችን ምክንያት እኛ ማየት ያልቻልነው ነገር፣ እነርሱ እንዲያሳዩንና አስተያየታቸውን እንዲሰጡን ነው።

መ. ጊዜ ወሰደን እናስብበት፡ ብዙ ጊዜ እግዚአብሔር ወዳጆቻችንንና ራሳችን የምናጣድፍበት (የምናስቸኩልበት) ጊዜ አለ። መጽሐፍ ቅዱስ ለሁሉ ጊዜ አለው ይለናል (መክብብ 3)። “ውሳኔ” ጊዜ ሊወሰድበት የሚገባ ነገር ነው። “በመቸኮል” የወሰንናቸው ውሳኔዎች ብዙ ጊዜ ስህተት ላይ ሲጥሉን አይተናል። “በጥንቃቄ ዕቅድ አውጥተህ ብትሠራ ብዙ ሀብት ታገኛለህ፣ ያለ ዕቅድ በችኮላ ብትሠራ ግን ትደኸያለህ” (ምሳሌ 21፥5)።

ከላይ የጠቀስናቸውን ሁሉ በቅደም ተከተል ከፈጸምን በኋላ ውሳኔያችንን እናስተላልፍ። አንዴ ከወሰንን ወደ ኋላ አንመለስ። ወደ ኋላ መመልከት የሚያስከትለውን አደጋ ጥሩ አድርጋ ልታስገነዝብን የምትችለው “የሎጥ ሚስት” ነች (ዘፍ. 19፥26)። ወደ ፊት ብቻ በመራመድ ከሚያምኑት ሐዋርያት መካከል አንደኛው ጳውሎስ ነበር። በትናንትናው ሕይወቱ ብዙ ነገር አድርጓል፤ ብዙ ነገርም ደርሶበታል፤ ይሁን እንጂ ወደ ፊት እንጂ ወደ ኋላ ራሱን አይመልስም ነበር። “የኋላዬን እየረሳሁ የወደፊቱን ለመያዝ እዘረጋለሁ” (ፊልጵስዮስ 3፥13) ይላል። ይህን ሲል ካለፈው ስህተቱ አልማርም ማለቱ አይደለም።

እኔና እናንተ በሕይወታችን ትክክል ያልሆነ ውሳኔ አስተላልፈን ይሆን? ያስከተለብንስ ጉዳት ምንድነው? በዚህ ምክንያት ራሳችንን ይቅር ማለት አቅቶን ይሆን? አሁንስ ውሳኔ ልንሰጥበት የምንፈልገው ነገር በሕይወታችን ምን አለ? ካለ ውሳኔያችን ምናልባት ሕይወታችንን በአዲስ አቅጣጫ የሚያራምድ፣ ቀኝ ኋላ እንዲዞር የሚያደርግ ሊሆን ይችላልና ውሳኔያችን በጥንቃቄ መሆን ይገባዋል። ጥንቃቄ የጎደለው ከሆነ ግን፣ ወደ ኋላ ሊመልሰን እንደሚችል መዘንጋት የለብንም።

5. ሰው፣ ፍርሃቱ ወደ እግዚአብሔር እንዲጮህ ያደርገዋል

መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ “ፍርሃት” የሚለው ቃል ብዙ ጊዜ የተጠቀሰው በሁለት ዓይነት መልክ ነው። አንደኛው፣ በተለይ ብሉይ ኪዳን ውስጥ ብዙ ጊዜ የተጠቀሰው “እግዚአብሔርን ስለ መፍራት” ሲሆን፣ ሁለተኛው ደግሞ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ስለሆነ እንዳንፈራ የሚመክርና የሚያጽናና ነው። በአጠቃላይ መልዕክቱ እግዚአብሔርን መፍራት” ማለት አምላክነቱንና ታላቅነቱን በማመን የሚገባውን ክብር መስጠት ማለት ነው። የእስራኤል ሕዝብ እግዚአብሔርን እንዲፈሩ በየጊዜው ትምህርት ይሰጣቸው ነበር። ይህንን ትምህርትና ማሰጠንቀቂያ ባለመስማታቸው ምክንያት ደግሞ ብዙ ጊዜ በመከራ ውስጥ እንዲያልፉ፣ በመጨረሻም ስደተኞችና ከርታታዎች እንዲሆኑ እንዳደርጋቸው እናውቃለን። በሕይወታቸው ውስጥ ለእግዚአብሔር የሚገባውን ስፍራ ሲሰጡት ደግሞ የተትረፈረፈ በረከት ይሰጣቸው እንደነበረ እናውቃለን። አንዳንዶች እንደሚያስቡት፣ “በረከት” ስንል የምንፈልገውን ሁሉ እግዚአብሔር ይሰጠናል ማለት ሳይሆን፣ እግዚአብሔር ለእኛ “ጥሩ ነው” የሚለውን ይሰጠናል ማለት ነው።

እግዚአብሔርን እንደሚገባው ካከበርነውና ከፈራነው፣ ሌላ ምንም ነገር መፍራት እንደሌለብን የእግዚአብሔር ቃል ይነግረናል። ዳዊት “አምላክ ሆይ! አንተ ከእኔ ጋር ስለሆንህ ለሞት በሚይስፈራ ጥቅጥቅ ጨለማ ባለበት ሸለቆ ውስጥ ባልፍ እንኳ ክፉ ነገር ይደርስብኛል ብዬ አልፈራም...” (መዝ. 23፣4)። “...ብርሃንና ደኅንነትን የሚሰጠኝ እግዚአብሔር ከአደጋ ሁሉ ስለሚጠብቀኝ ከቶ አልደነግጥም” (መዝ. 27፣1)፣ “...እግዚአብሔር ከእኔ ጋር ሆኖ ስለሚረዳኝ አልፈራም፤ ከቶ ሰው ምን ሊያደርገኝ ይችላል?” (መዝ. 118፣6) ይላል። ጳውሎስም ሊጠሞቴዎስ በጻፈው ደብዳቤ ላይ “...እግዚአብሔር የሰጠን የኃይልና የፍቅር፣ ራስንም የመግዛት መንፈስ እንጂ የፍርሃት መንፈስ አይደለም” (1 ጢሞ. 1፣7) ይላል። ይሁን እንጂ ብዙ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ፊታችንን እንድንመልስ የሚያደርገን የግል ፍርሃታችን ነው። ፍርሃታችን እየገፋን፣ ፍርሃትን ሁሉ ማጥፋት ወደሚችለው ጌታ ያስጠጋናል። ይሁን እንጂ ወደ እርሱ ለመጠጋት የምንችለው፣ እንደ ዳዊት “ሁሉን ቻይ የሆንህ እግዚአብሔር ሆይ! ፍርሃት ቢይዘን እንኳ በአንተ እተማመናለሁ” (መዝ. 56፣3) ያልነው እንደሆነ ብቻ ነው። ፍርሃት በሕይወታችን ብዙ ነገር ያስተምረናል።

1ኛ. የራሳችንን ደካማነት እንድንረዳና እንድንገነዘብ ያደርገናል። ቀደም ሲል “ለብቻዬ ችግራን መፍታት እችላለሁ” የሚለው እምነታችን የጠፋና፣ እንደገመትነው ለብቻችን መቆም የማንችል መሆናችንን “ፍርሃት” ያስገነዝባናል።

2ኛ. ለብቻችን መቆም እንደማንችል፣ ሌሎች ክርስቲያን ወንድሞችና እህቶች በሕይወታችን እንደሚያስፈልጉን “ፍርሃት” ጥሩ ትምህርት ይሰጠናል። ያ ብቻ ሳይሆን እንዲረዱንም ልባችንን ለእነርሱ እንድንከፍት ያደርገናል። የምንፈልጋቸው የፍርሃታችን ተካፋዮች

እንዲሆኑልን እንጂ ፍርሃታችንን ፍጹም እንዲያጠፋልን አይደለም። ራሳችንን ዝቅ ካላደርግን ድካማችንንም ሆነ ፍርሃታችንን ለማንም መግለጥ አንችልም። ብዙዎቻችን በሌሎች ዘንድ ደካማ መስለን መታየት ስለማንፈልግ ፍርሃታችንን በውስጣችን ደብቀን መኖርን እንመርጣለን። በአካባቢያችን ሲስቁና ፈገግታ ሲያሳዩ የምናያቸው ሁሉ በእርግጥ ሁሉም ነገር በሕይወታቸው መልካም ሆኖላቸውና ፍርሃት ሳይኖርባቸው ቀርቶ ሳይሆን፤ ፍርሃታቸውን በውስጣቸው ስለሸፈኑት ብቻ ነው። ከፍርሃታችን ነጻ መሆን የምንችለው፤ መንገዳችንን ሁሉ ለእርሱ አደራ በመስጠትና የሰጠንን ተስፋ አጥብቀን በመያዝ ብቻ ነው።

.....

በሚቀጥለው ክፍል እስክንገናኝ፤ የጌታ ጸጋና ሰላም ከሁላችን ጋር ይሁን።